

kollegier, bl. a. i form af en driftssikring, der skal dække den del af ejendommens driftsudgifter, som ikke dækkes ved en fastsat rimelig boligafgift i den enkelte ejendom.

Lovens kapitel 2 indeholder regler om *driftssikring til visse almennyttige byggerier*.

Hovedindholdet i de nye regler er følgende:

Der kan ydes et årligt tilskud til nedbringelse af ejendommens kapitaludgifter i form af driftssikring med virkning fra 1. januar 1980. *Driftssikring* kan ydes til almennyttige boligafdelinger, som – til dækning af økonomiske tab som følge af udlejningsvanskeligheder – har modtaget støtte efter den hidtidige lovgivning herom, og hvor det ikke vil være muligt at dække alle nødvendige driftsudgifter, herunder passende henlæggelser til hovedstandsættelse og fornyelse af tekniske installationer, med den lejeindtægt, som den 1. januar 1980 må anses for rimelig under hensyn til ejendommens beliggenhed, kvalitet, udlejningssituationen m. v.

Driftssikringen aftrappes hvert år, første gang pr. 1. januar 1981. Aftrapningen beregnes efter reglerne om aftrapning af rentesikring i §§ 46–46 b i lov om boligbyggeri. Dette indebærer, at aftrapningen sættes i relation til pris- og lønudviklingen (jfr. herved den næstfølgende sag). Aftrapningen af rentesikringen stilles i bero, så længe der ydes driftssikring.

Driftssikringen ydes og administreres af Boligselskabernes Landsbyggefond, men fondens tilsagn om driftssikring skal i hvert enkelt tilfælde godkendes af boligministeriets boligstyrelse. Udgifter til driftssikringen betales af staten med halvdelen, medens landsbyggefondens og vedkommende kommuner hver betaler $\frac{1}{4}$.

For kommuner i hovedstadsområdet fordeles halvdelen af udgifterne til driftssikring efter reglerne i § 21, stk. 3, i lov om boligsikring.

Reglerne om adgangen for Boligselskabernes Landsbyggefond og kommunerne til at yde driftsstøtte er indeholdt i lovens kapitel 1. Om ydelse af statslån, jfr. § 1, stk. 5, se nedenfor.